

Fins fa poc, l'estiu era una estació de l'any que generava poques notícies. Com que calia omplir paper i alimentar emissores, reapareixien miraculosament monstres com el del llac Ness i personatges com l'home de les neus eternes. O aparells extraterrestres que ens venien a veure i alguns fins i tot es deixaven retratar, encara que sortissin una mica bellugats.

A mi em sembla que aquesta situació ha anat canviant. Crec que es deu al fet que els mitjans informatius han trobat la manera de ficar-se per tot arreu i escampar de seguida unes troballes dignes de posar-hi atenció. Tot just en encetar el mes d'agost, els diaris ja ens en van fer saber unes quantes mereixedores d'ésser recordades. Com per exemple:

A l'AVUI del dia u, a la pàgina vint-i-tres (dedicada a recreacions estivals) se'ns informa que una vintena de persones van participar en un concurs de levitadors, celebrat a Holanda. Es tractava de premiar els concursants que, valent-se del ioga, s'enlairés més centímetres del terra, sense moure cap membre del cos. La notícia, que a mi em sembla sensacional, fou servida amb una gran naturalitat, acompanyada d'una fotografia on s'hi veuen dos dels participants que, pràcticament, ja volen a més d'un pam del sòl. Fan cara de posar-hi molta atenció, i el cert és que no és cap frivolitat, perquè el sommi de voleiar sense aparells és un dels més antics en l'home. En aquest cas, per fer-ho més extraordinari, els protagonistes no se serveixen de la força de l'aire, sinó del poder de la ment. Gairebé res!

EL DAVANTAL DE PERE CALDERS

En plena canícula

En un altre diari, se'ns fa saber que el lluitador de Sumo més famós del Japó, un tal Konishiki, s'ha casat amb una graciosa i delicada model compatriota d'ell, que té per nom Sumika Shioda. La notícia detalla que Konishiki pesa 236 quilos, i Sumika Shioda només en pesa 50. Això fa pensar. Per què, en els seus moments d'efusió íntima, ¿com s'ho deu fer Konishiki per no esclafar la seva estimada? Es val d'alguna forma de levitació? La veritat és que són coses de cadascú i no ens hi podem pas ficar.

Dues altres notícies recollides per la premsa del dia u d'agost procedeixen de la Unió Soviètica, un país o conjunt de països que, darrerament, no cessen de sorprendre'ns i de manternir-nos amb l'ai al cor. La primera notícia divulgava que una empresa *privada* que importa ordinadors i copiadors, en un vaitot publicitari havia pagat les despeses perquè el habitants de Moscou poguessin viatjar de franc, durant tot un dia, al metro de la capital soviètica.

Es podria dir que les delícies propagandístiques pròpies del món capitalista ja han arribat (una mica exagerades, això sí) a l'URSS. Però no: Serguei Kusli, director de l'empresa importadora d'ordinadors i copiadors, es va afanyar a dir que es tractava d'un gest purament humanitari. No s'acaba d'entendre bé, però un dia és un dia...

L'altra informació d'origen rus diu que una delegació de quaranta prelats ortodoxos, aprofitant l'avinentsa d'una visita a Txecoslovàquia, van encarregar a una empresa d'arts gràfiques d'aquell país la impressió d'un milió de bíblies. Els religiosos van declarar que a la República Russa els exemplars de la Bíblia escassegen molt i els creients, fins ara, s'han vist obligats a fragmentar el llibre sagrat per vendre'l en fascicles. Hi ha, en aquesta notícia, un presagi de llibertat, però també un enigma que desconcerta. ¿És que a la Unió Soviètica no hi ha imprentes amb capacitat d'acceptar encàrrecs d'aquesta mena? Ens havien parlat d'uns tiratges fabulosos, referits a llibres i a periòdics, que no els calia importar.

Per acabar, més que res per falta d'espai, ens fan conèixer que l'Iraq comença a retornar l'or sostret a Kuwait. Diuen que serà una operació lenta, perquè s'han de pesar amb molta cura les barres, la qual cosa només permetrà el trasllat de 300 lingots diaris. Es tracta de 3.126 barres de 12,5 quilos cada una. Com a pes no són res que facin pensar en serioses dificultats de transport. Suposo que la lentitud es deurà, principalment, a la necessitat de comprovar ben bé la mercaderia perquè Saddam Hussein té fama de trampós.

Pere Calders